

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 17505-10-13

ניתנה ביום 12 נובמבר 2013

המבקש

מנחם אינדיג

המשיבה

עזר מציון (ע.ר.)

בשם המבקש: עו"ד חיים אינדיג

בשם המשיבה: עו"ד תמר גולן ועו"ד אור לוי

ה ח ל ט ה

השופט אילן איטח

1. בית הדין האזורי בתל-אביב (השופטת שרה מאירי ונציגי הציבור גבי חנה גלאי ומר יגאל סעדיה; ת"ב 54612-12-11) דחה, בפסק דינו מיום 16.8.13, את בקשת המבקש לביטול פסק בוררות שניתן בעניינם של הצדדים ואישר את פסק הבוררות.

2. בקליפת אגוז יצוין כי המבקש עבד החל משנת 1992 כאיש מחשבים אצל המשיבה, עמותה רשומה, העוסקת במתן שירותים פארא-רפואיים. במסגרת עבודתו פיתח המבקש עבור המשיבה תוכנות מחשב ייחודיות, וכן יצר קישור בין התוכנות שפותחו על ידו ובין התוכנות הניהוליות של המשיבה. על רקע בקשת המשיבה מהמבקש למסור לידיה את "הקוד התשתיתי" של כל תוכנה ושל הפיתוחים שביצע עבורה, ונוכח מחלוקות אודות זכויות הבעלות בתוכנות לרבות ב"קוד תשתיתי", פנו הצדדים להליך בוררות שהסתיים בפסק בוררות מיום 2.12.11. בפסק הבוררות נקבע כי התוכנות שייכות למבקש; יש למבקש זכות למוכרן לאחר או להשתמש בהן אצל אחרים; למשיבה שמורה הזכות להפעלת התוכנות לצרכיה בלבד. כן חויב המבקש להעביר לידי המשיבה תוך שלושה ימים את הקודים של התוכנות שפותחו על ידו (להלן - **פסק הבוררות**).

3. מאז ניתן פסק הבוררות התנהל בין הצדדים הליך בבית המשפט המחוזי מרכז שעניינו בקשות המבקש לביטול החלטות הבורר אשר קדמו לפסק הבוררות (הפ"ב 49418-11-11 ו- הפ"ב 31796-01-12). במקביל הגישה המשיבה לבית הדין האזורי

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 17505-10-13

לעבודה בקשה לאישור פסק הבוררות ואילו המבקש הגיש בקשה לביטולו. בעקבות בקשות אלה הורה בית המשפט המחוזי על העברת התיק לבית הדין האזורי. שם אוחד הדיון בכל הבקשות.

4. בפסק הדין מושא הבקשה, דחה בית הדין את טענות המבקש ואישר את פסק הבוררות. נקבע, בין היתר, כי לא קיימות סתירות בין החלטותיו של הבורר וכי שאלת הזכויות ברורה. כן נקבע כי מהחלטות הבורר עולה שהתוכנות שייכות למבקש וכי יש לו זכות למוכרן לאחר או להשתמש בהן אצל אחרים, בעוד שלמשיבה שמורה הזכות להפעלת התוכנות לצרכיה בלבד.

5. המבקש הגיש ערעור על פסק הדין וכן את הבקשה שלפני ובה מבוקש לעכב את ביצוע פסק הדין באופן זה שלא יחויב למסור העתק מן הקודים של התוכנות שפיתח עבור המשיבה, וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש. בתמצית, טוען המבקש כי טובים סיכוייו לזכות בערעור, שכן פסק הדין אינו מתיישב עם עקרונות הפסיקה והספרות; פסק הבוררות לוקה בפגמים מהותיים שעיקרם פגיעה בזכות הטיעון שלו וביכולתו לחקור עדים ולהביא ראיות לסתור. המבקש מוסיף וטוען שאם לא יעוכב ביצוע פסק הדין והמידע יועבר למשיבה לפני הכרעה בערעור, לא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו. בנסיבות אלה, כך לטענת המבקש, גם אם יתקבל הערעור, הנזק שייגרם לו והפגיעה בקנינו יהיו בלתי הפיכים.

6. המשיבה טוענת בתגובתה כי הבקשה לוקה בשיהוי משמעותי. לטענתה, היה על המבקש, בסמוך למתן פסק הבוררות, להגיש את הבקשה לעיכוב ביצועו, בד בבד עם הגשת הבקשה לביטול פסק הבוררות, ולא להמתין כשנתיים לאחר מתן פסק הבוררות, ולפנות לבית דין זה בבקשה לעיכוב ביצוע. עוד טוענת המשיבה כי סיכויי הערעור נמוכים, שכן פסק דינו של בית הדין האזורי מנומק ומפורט כראוי, ועולה בקנה אחד עם מגמת בתי המשפט לקיים פסקי בוררות ולצמצם את התערבותו בהכרעות פסקי בוררות. יחד עם זאת, מבהירה המשיבה כי נוכח סירובו של המבקש לקיים את פסק הבוררות פעלה המשיבה, בעלויות ניכרות, להשיג גישה למידע בתוכנה וכיום הגישה אל המידע מתאפשרת באמצעות תוכנות אחרות. בנסיבות אלה, כך טוענת המשיבה, אין לה כיום כל צורך או תוחלת בקבלת קוד התוכנה, אשר הפך לחסר ערך מבחינתה וכי אין לה התנגדות ".... כי המערער ימשיך לנהוג כפי שנהג עד כה".

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 17505-10-13

7. לאחר שנתתי דעתי לכלל נסיבות המקרה, לפסק הדין של בית הדין האזורי, ובעיקר לעמדת המשיבה באשר למאזן הנוחות הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. על פני הדברים, מסירת התוכנה תיצור מצב בלתי הפיך אם יתקבל הערעור. מנגד, מתגובת המשיבה עולה כי כיום אין לה כל צורך בקבלת קוד התוכנה. בנסיבות אלה, לא ייגרם למשיבה כל נזק מעיכוב מסירת קוד התוכנה. לאור האמור, משמאזן הנוחות נוטה בבירור לטובת המבקש, ועל מנת שלא לרוקן מתוכן את הליך הערעור, הריני נעתר לבקשה ומורה כי מסירת העתק מן הקודים של התוכנות שפיתח המבקש עבור המשיבה תעוכב עד להכרעה בערעור.

8. סוף דבר - הבקשה מתקבלת. מסירת העתק מן הקודים של התוכנות תעוכב עד להכרעה בערעור. בנסיבות הענין לא מצאתי מקום לפסוק הוצאות.

ניתנה היום, ט' כסלו תשע"ד (12 נובמבר 2013) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אילן איטח, שופט